

Lovtidende A

2021

Udgivet den 27. maj 2021

26. maj 2021.

Nr. 982.

Lov om hjemrejse for udlændinge uden lovligt ophold (hjemrejseloven)

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Udrejsepligt og udrejsekontrol

§ 1. En udlænding, der efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet, har pligt til at udrejse.

Stk. 2. Hjemrejsestyrelsen foretager kontrol med, om en udlænding er udrejst.

Stk. 3. En udlænding omfattet af stk. 1 udrejser om nødvendigt med bistand fra Hjemrejsestyrelsen. Politiet bistår om nødvendigt Hjemrejsestyrelsen.

Stk. 4. Gennemføres udrejsen med fly, tages der hensyn til de fælles retningslinjer for sikkerhedsbestemmelser i forbindelse med fælles udsendelse med fly, der er optaget som bilag til beslutning 2004/573/EF med senere ændringer.

Stk. 5. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om kontrol med udlændinges udrejse efter stk. 2 og om udlændinges udrejse med bistand fra Hjemrejsestyrelsen og efter forhandling med Justitsministeren om politiets bistand efter stk. 3.

Kapitel 2

Udlændinge omfattet af EU-/EØS-reglerne

§ 2. De begrænsninger, der følger af denne lov, finder kun anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-/EØS-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler.

Kapitel 3

Medvirken til udrejse m.v.

§ 3. En udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, har pligt til at medvirke til sin udrejse, herunder fastlægge sin identitet, tilvejebringe rejsedokumenter og give møde til samtaler med relevante myndigheder, og til at medvirke til sin udrejse i øvrigt.

Stk. 2. Hjemrejsestyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt en udlænding, der opfylder forpligtelsen efter stk. 1, eller som kan påvise, at vedkommende forsøger at opfylde forpligtelsen, medvirker til sin udrejse.

Stk. 3. Har Hjemrejsestyrelsen truffet afgørelse om, at en udlænding ikke lever op til sin forpligtelse efter stk. 1, jf.

stk. 2, kan Hjemrejsestyrelsen efterfølgende, hvis udlændingen over en periode på op til 2 måneder ved aktiv handling opfylder eller forsøger at opfylde forpligtelsen efter stk. 1, træffe afgørelse om, at udlændingen medvirker til udrejsen.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 2 og 3 meddeles udlændingen skriftligt.

Kapitel 4

Digital kommunikation

§ 4. En udlænding, der er over 18 år, som opholder sig i Danmark og er meddelt en afgørelse omfattet af udlændingelovens § 33, stk. 1, 1. pkt., skal, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse eller udrejser, være tilsluttet en af Hjemrejsestyrelsen anvist digital kommunikationsløsning, medmindre udlændingen er fritaget herfor, jf. stk. 5, nr. 2. En udlænding, der af Udlændingestyrelsen meddeles afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, skal være tilsluttet den digitale kommunikationsløsning, medmindre udlændingen er fritaget herfor, jf. stk. 5, nr. 2.

Stk. 2. Offentlige myndigheder og juridiske personer, som er omfattet af stk. 5, nr. 1, kan sende kommunikation til tilsluttede udlændinge, jf. stk. 1, med de retsvirkninger, der følger af stk. 3.

Stk. 3. Meddelelser, der sendes under anvendelse af den digitale kommunikationsløsning, anses for

- 1) at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for modtageren, og
- 2) at være afsendt af den angivne afsender, medmindre særlige forhold taler imod.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren udpeger en systemansvarlig, som har til opgave at varetage driften af den digitale kommunikationsløsning. Som systemansvarlig kan udpeges en offentlig myndighed eller en privat virksomhed. Den systemansvarlige kan behandle udlændinges personoplysninger med det formål at kunne tilslutte disse efter stk. 1 og for at kunne varetage den løbende drift af den digitale kommunikationsløsning.

Stk. 5. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om den digitale kommunikationsløsning, herunder om,

- 1) hvilke offentlige myndigheder m.v. og juridiske personer der kan anvende den digitale kommunikationsløsning efter stk. 2, og
- 2) fritagelse af udlændinge fra obligatorisk tilslutning til den digitale kommunikationsløsning.

Stk. 6. Udlændinge omfattet af stk. 1 kan anvende den digitale kommunikationsløsning til kommunikation med Hjemrejsestyrelsen og andre offentlige myndigheder m.v. og juridiske personer omfattet af stk. 5, nr. 1.

Kapitel 5

Hjemrejsekontrakt

§ 5. Hjemrejsestyrelsen kan beslutte, at der skal udarbejdes en hjemrejsekontrakt for udlændinge over 18 år, der er omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, jf. stk. 3, og ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Stk. 2. Hjemrejsekontrakten indgås mellem udlændingen og Hjemrejsestyrelsen. Hjemrejsekontrakten har til formål at forberede udlændingens udrejse.

Stk. 3. Kan der ikke opnås enighed om hjemrejsekontraktens indhold, træffer Hjemrejsestyrelsen afgørelse herom.

Stk. 4. Hjemrejsekontrakten kan løbende revideres og skal fastlægge udlændingens rettigheder og forpligtelser m.v., herunder:

- 1) Udlændingens deltagelse i samtaler med Hjemrejsestyrelsen.
- 2) Udlændingens deltagelse i hjemrejseforberedende aktivering.
- 3) Udlændingens deltagelse i hjemrejseforberedende undervisning.
- 4) Udlændingens fremskaffelse af rejselegitimation.
- 5) Udlændingens pligt til at udrejse af Danmark ved først mulige lejlighed, jf. § 1.
- 6) Udlændingens muligheder for at opnå hjemrejsestøtte efter de gældende regler herom.
- 7) Udlændingens adgang til bistand ved planlægning og gennemførelse af den faktiske tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.
- 8) Udlændingens adgang til forlængelse af en fastsat udrejsefrist med indtil 90 dage, med henblik på at et familiemedlem rejser i forvejen og forbereder familiens tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Stk. 5. Hjemrejseforberedende aktivering og undervisning, jf. stk. 4, nr. 2 og 3, kan varetages helt eller delvis af eksterne aktører eller kan erstattes af hjemrejseforberedende aktivering og undervisning udbudt af eksterne aktører.

§ 6. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om hjemrejsekontraktens indgåelse eller fastsættelse, indhold og udformning m.v.

Kapitel 6

Hjemrejsestøtte m.v.

§ 7. En udlænding skal afholde de udgifter, der er forbundet med udlændingens udrejse, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Har udlændingen ikke tilstrækkelige midler til sin udrejse, afholdes udgifterne foreløbigt af statskassen.

Stk. 3. Udgifterne afholdes endeligt af statskassen, hvis udlændingen har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 og medvirker til sagens oplysning, jf. udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., og efter afslag på eller frafald af ansøgningen selv udrejser eller kontinuerligt medvirker til udrejsen. Det gælder dog ikke, hvis udlændingen er omfattet af udlændingelovens § 10, eller hvis ansøgningen som følge af udlændingens nationalitet, og fordi der ikke er generelle udsendelsehindringer til udlændingens hjemland eller tidligere opholdsland, er behandlet efter den i udlændingelovens § 53 b, stk. 1, nævnte procedure.

Stk. 4. Udgifterne til overførsel af en udlænding til en anden medlemsstat efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a afholdes endeligt af statskassen.

§ 8. Der kan gives hjemrejsestøtte til en udlænding, der, jf. § 3, stk. 2, medvirker til sin udrejse, jf. dog stk. 3 og 4. Medvirker en udlænding, jf. § 3, stk. 3, kan der kun gives reduceret hjemrejsestøtte.

Stk. 2. Hjemrejsestøtte efter stk. 1 kan ydes til følgende udlændinge:

- 1) En udlænding, der opholder sig her i landet, og som er registreret som asylansøger efter udlændingelovens § 48 e, stk. 2, og er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 af Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet eller har frafaldet sin ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.
- 2) En udlænding, der opholder sig her i landet, og som har fået sin opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8, 9 b eller 9 c, hvor denne var meddelt efter en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 9 e, nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.
- 3) En udlænding, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af nr. 2 er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.
- 4) En udlænding, der har haft opholdstilladelse i mindst 5 år, og som har fået sin opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er omfattet af nr. 2 eller udlændingelovens §§ 9 m eller 9 n, inddraget eller nægtet forlænget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.

Stk. 3. Der kan ikke gives hjemrejsestøtte efter stk. 1 til

- 1) udlændinge, der har opholdstilladelse her i landet,
- 2) udlændinge, der er statsborgere i et af de nordiske lande,
- 3) udlændinge, der er statsborgere i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union,

- 4) udlændinge, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,
- 5) udlændinge, der er visumfrie i kraft af deres statsborgerskab, og
- 6) udlændinge, der er statsborgere i et land, hvorfra indrejse med biometrisk pas kan ske.

Stk. 4. Der kan endvidere ikke gives hjemrejsestøtte efter stk. 1 til

- 1) udlændinge, der af Udlændingestyrelsen er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 i medfør af udlændingelovens § 53 b, stk. 1,
- 2) udlændinge, hvis ansøgning om opholdstilladelse er afvist efter udlændingelovens § 29 b, fordi udlændingen allerede har opnået beskyttelse i et andet land omfattet af udlændingelovens § 29 a, stk. 1,
- 3) udlændinge, der er udvist efter udlændingelovens § 25,
- 4) udlændinge, der er udelukket efter udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 1 eller 2,
- 5) udlændinge, der er dømt efter straffelovens kapitel 12 eller 13, og
- 6) udlændinge, hvis opholdstilladelse eller opholdsret er bortfaldet efter udlændingelovens § 21 b, stk. 1.

Stk. 5. En udlænding, som er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, og som inden 14 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse meddeler, at vedkommende ikke ønsker afgørelsen behandlet af Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 4. pkt., kan ydes en supplerende kontant hjemrejsestøtte.

Stk. 6. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om hjemrejsestøtte, herunder om betingelser for opnåelse af hjemrejsestøtte, hjemrejsestøttens form, støttebeløb m.v.

Kapitel 7

Forhold på indkvarteringssteder

Udlændinges opgaver

§ 9. En udlænding over 18 år, der ikke har ret til at opholde sig her i landet og er omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, har pligt til at medvirke til udførelsen af nødvendige opgaver i forbindelse med driften af indkvarteringsstedet.

Stk. 2. Indkvarteringsoperatøren, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, kan meddele en udlænding omfattet af stk. 1 pålæg om at udføre de i stk. 1 nævnte opgaver. Hjemrejsestyrelsen kan bestemme, at en udlænding, der tilsidesætter et sådant pålæg, skal tage ophold på et andet indkvarteringssted.

Stk. 3. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om udførelse af de i stk. 1 nævnte opgaver.

Husorden

§ 10. Lederen af et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, for udlændinge over 18 år, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal fastsætte en husorden, som angiver nærmere regler og retningslinjer for ophold på indkvarteringsstedet.

Stk. 2. Husordenen skal indeholde regler om følgende forhold:

- 1) Respektfuld adfærd over for personale og øvrige beboere.
- 2) Respektfuld omgang med indkvarteringsstedets bygninger og inventar.
- 3) Respektfuld adfærd og respektfuldt ophold på fællesarealer.
- 4) Respektfuld adfærd på værelser og ro i aften- og natte-timer.
- 5) Håndtering af forhold vedrørende anviste værelser og effekter.
- 6) Håndtering af efterladte ejendele og effekter samt hitte-gods.

Stk. 3. Husordenen kan endvidere indeholde andre regler og retningslinjer for ophold på indkvarteringsstedet, som findes nødvendige for at sikre dets drift og overordnede funktion.

Stk. 4. En udlænding omfattet af stk. 1 skal gøres bekendt med stedets husorden.

Stk. 5. Tilsidesætter en udlænding husordenen, kan udlændingen udelukkes fra konkrete arrangementer eller aktiviteter m.v.

Stk. 6. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af husordener, herunder om konsekvenser ved manglende overholdelse heraf.

Kapitel 8

Kontrol og motivationsfremmende foranstaltninger

Foranstaltninger for at sikre en udlændings tilstedeværelse

§ 11. Med henblik på at sikre udlændingens tilstedeværelse i forbindelse med iværksættelse af en afgørelse om afvisning, udvisning, overførsel eller udsendelse kan Hjemrejsestyrelsen eller politiet bestemme, at udlændingen skal

- 1) deponere sit pas, anden rejslegitimation og billet,
- 2) tage ophold efter nærmere bestemmelse og
- 3) give møde på nærmere angivne tidspunkter.

Stk. 2. Politiet kan endvidere pålægge en udlænding, der er i transit i en dansk lufthavn med henblik på udsendelse, de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1.

Meldepligt

§ 12. Hjemrejsestyrelsen eller politiet kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre en udlændings tilstedeværelse eller medvirken til udrejse, bestemme, at udlændingen skal give møde på nærmere angivne tidspunkter i følgende tilfælde:

- 1) Hvis udlændingen uden rimelig grund udebliver fra en samtale, hvortil den pågældende er indkaldt.
- 2) Hvis udlændingen har udvist voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, eller over for de personer, der i øvrigt opholder sig på indkvarteringsstedet, jf. § 13, stk. 3.
- 3) Hvis udlændingen ikke efterkommer et pålæg om opholdspligt efter § 13, stk. 1 eller 2, eller flyttepåbud

efter § 9, stk. 2, 2. pkt., eller udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt.

- 4) Hvis udlændingen ikke medvirker til sin udrejse, jf. § 3, stk. 1.

Stk. 2. En udlænding, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, eller en udlænding, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, eller udlændingelovens § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, skal give møde på nærmere angivne tidspunkter med henblik på løbende at sikre, at myndighederne har kendskab til udlændingens opholdssted, medmindre særlige grunde taler derimod.

Stk. 3. En udlænding, der er udvist ved endelig dom efter udlændingelovens §§ 22-24, og som ikke er varetægtsfængslet efter § 14, skal give møde på nærmere angivne tidspunkter med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning, medmindre særlige grunde taler derimod.

Stk. 4. En udlænding, hvis opholdstilladelse eller opholdsret er bortfaldet efter udlændingelovens § 21 b, stk. 1, eller en udlænding, som er udvist efter udlændingelovens § 25, skal give møde på nærmere angivne tidspunkter med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af udrejsen eller udsendelsen, medmindre særlige grunde taler derimod.

Opholds-, underretnings- og orienteringspligt

§ 13. Medvirker en udlænding ikke til sin udrejse, bestemmer Hjemrejsestyrelsen, at udlændingen skal tage ophold på et bestemt indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, medmindre særlige grunde taler derimod.

Stk. 2. Hjemrejsestyrelsen bestemmer, at en udlænding skal tage ophold på et bestemt indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, medmindre særlige grunde taler derimod, hvis

- 1) udlændingen har fået afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, men ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, eller udlændingens opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, eller udlændingelovens § 21 b, stk. 1, men udlændingen ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31,
- 2) udlændingen er udvist ved endelig dom efter udlændingelovens §§ 22-24 og ikke er varetægtsfængslet efter § 14,
- 3) udlændingens opholdstilladelse eller opholdsret er bortfaldet efter udlændingelovens § 21 b, stk. 1, eller
- 4) udlændingen er udvist efter udlændingelovens § 25.

Stk. 3. En udlænding, der er omfattet af stk. 1 eller 2, må ikke gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, eller over for personer, der i øvrigt opholder sig på indkvarteringsstedet, lægge hindringer i vejen for udførelsen af opgaver med

driften af indkvarteringsstedet eller for opretholdelsen af ro og orden på indkvarteringsstedet.

Stk. 4. En udlænding, som efter stk. 2 er pålagt at tage ophold på et bestemt indkvarteringssted, skal give underretning til indkvarteringsoperatøren, hvis udlændingen i tidsrummet mellem kl. 23.00 og kl. 6.00 opholder sig uden for indkvarteringsstedet, medmindre særlige grunde taler derimod. En underretning kan alene omfatte den førstkommende nat eller alene de tidsrum i løbet af den pågældende nat, hvor udlændingen opholder sig uden for indkvarteringsstedet.

Stk. 5. En udlænding, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, eller en udlænding, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, eller udlændingelovens § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, har pligt til at orientere Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen om sit faste opholdssted, hvis udlændingen ikke er pålagt opholdspligt efter stk. 2, nr. 1, og udlændingen tager fast ophold uden for et indkvarteringssted, hvortil den pågældende er anvist eller kan anvises til at tage ophold, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5.

Stk. 6. Hjemrejsestyrelsen bestemmer, medmindre særlige grunde taler derimod, at en udlænding, der er omfattet af stk. 1, og som straffes for overtrædelse af straffeloven, lov om våben og eksplosivstoffer m.v., lov om knive og blankvåben m.v. eller lov om euforiserende stoffer eller regler udstedt i medfør heraf med betinget eller ubetinget fængselsstraf, anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, eller bøde for et forhold, der er begået på indkvarteringsstedet, hvor udlændingen er pålagt at tage ophold, i den kommune, hvor indkvarteringsstedet ligger, eller i nabokommuner til denne kommune, skal tage ophold på et bestemt indkvarteringssted for de i udlændingelovens § 42 a, stk. 1 og 2, nævnte udlændinge.

Kapitel 9

Varetægtsfængsling og frihedsberøvelse m.v.

Varetægtsfængsling

§ 14. En udlænding kan varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen og under eventuel appel, indtil den pågældende kan udsendes som følge af en eventuel beslutning om udvisning, og når mindst en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Udlændingen har ikke fast bopæl her i landet, og der er begrundet mistanke om, at udlændingen har begået en lovovertrædelse, der kan medføre udvisning ved dom.
- 2) Udlændingen er indrejst i strid med et indrejseforbud.

Stk. 2. En udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, og som er udvist ved endelig dom efter udlændingelovens §§ 22-24, kan varetægtsfængsles med henblik på at sikre udlændingens udsendelse som følge af beslutningen om udvisning.

Stk. 3. Retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling og foranstaltninger, der træder i stedet herfor, finder i øvrigt anvendelse. Der fastsættes dog altid en frist for varetægtsfængslingens eller foranstaltningens længde, når denne træder i stedet herfor og alene er iværksat med henblik på udsendelse som følge af beslutning ved endelig dom om udvisning. Fristen efter 2. pkt. fastsættes af retten på det sted, hvor udlændingen er tilbageholdt.

Stk. 4. Der kan foretages besigtigelse og undersøgelse af udlændingens legeme og tøj efter udlændingelovens § 37 a, stk. 3-7.

§ 15. En udlænding kan varetægtsfængsles, når der er begrundet mistanke om, at udlændingen gentagne gange har overtrådt pålæg om meldepligt efter § 12, stk. 2-4, opholdspligt efter § 13, stk. 2, eller underretningspligt efter § 13, stk. 4.

Stk. 2. Retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling og foranstaltninger, der træder i stedet herfor, finder i øvrigt anvendelse.

Frihedsberøvelse

§ 16. Såfremt de i §§ 11 og 12 eller udlændingelovens § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for afvisning, for udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 2, eller §§ 25 a, 25 b eller 25 c eller for udsendelse af en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal den pågældende så vidt muligt frihedsberøves. Har udlændingen fast bopæl her i landet, kan den pågældende alene frihedsberøves efter 1. pkt. for at sikre muligheden for udvisning, når udlændingen anses for at være en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingelovens § 25, nr. 2.

Stk. 2. Ved beslutning om frihedsberøvelse efter stk. 1 skal der navnlig lægges vægt på, om der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse, eller om udlændingen vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af tilbagesendelses- eller udsendesprocessen. Risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse, foreligger, når udlændingen ikke har medvirket under eller har lagt hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse.

Stk. 3. Medvirker en udlænding ikke til sin udrejse, skal udlændingen så vidt muligt frihedsberøves med henblik på at sikre, at udlændingen medvirker til sin udrejse, til tilvejebringelse af rejsedokumenter og til udrejsen i øvrigt, hvis de i §§ 11 og 12 og § 13, stk. 1, og udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt., og stk. 10, nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige.

Stk. 4. Medvirker en afvist asylansøger ikke til sin udrejse, skal den pågældende så vidt muligt frihedsberøves, såfremt de i §§ 11 og 12 og § 13, stk. 1, og udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt., og stk. 8, nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre dennes medvirken til udrejsen.

Stk. 5. Med henblik på at sikre muligheden for afvisning eller overførsel efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a kan politiet bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i §§ 11 og 12 nævnte foranstaltninger for at sikre den pågældendes tilstedeværelse eller medvirken ikke er tilstrækkelige.

Stk. 6. Ved vurderingen af, om en udlænding skal frihedsberøves efter stk. 5, skal der særlig lægges vægt på, om udlændingen har søgt asyl i andre lande, der er tilsluttet Dublinforordningen, eller om udlændingen under opholdet i Danmark har forsøgt at indrejse og søge asyl i en anden medlemsstat. Endvidere skal der lægges vægt på, om

- 1) udlændingen antræffes af politiet og ikke har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 her i landet eller i øvrigt ikke har lovligt ophold her i landet,
- 2) udlændingen tidligere har været overført fra Danmark i medfør af Dublinforordningen og på ny er indrejst her i landet, og om udlændingen tidligere har unddraget sig eller forsøgt at unddrage sig afvisning eller overførsel,
- 3) udlændingen har forsømt at overholde foranstaltninger, som denne er pålagt i medfør af §§ 11 og 12 eller udlændingelovens § 34 til sikring af den pågældendes tilstedeværelse,
- 4) udlændingen over for udlændingemyndighederne eller politiet har givet udtryk for ikke at ville følge en afgørelse om afvisning eller overførsel,
- 5) udlændingen er blevet udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 2, eller § 25 b,
- 6) udlændingen er indrejst i strid med et indrejseforbud, der er udstedt her i landet eller i en anden medlemsstat, eller
- 7) sagens omstændigheder i øvrigt, herunder længden af et ulovligt ophold, bestyrker vurderingen af, at der er en væsentlig risiko for forsvinden.

Stk. 7. En udlænding kan frihedsberøves for at sikre muligheden for udvisning, når udlændingen anses for at udgøre en fare for statens sikkerhed, jf. udlændingelovens § 25, nr. 1.

Stk. 8. En udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, kan frihedsberøves, hvis den pågældende ikke efterkommer et påbud om opholdspligt efter § 13, stk. 1, eller et flyttepåbud efter § 9, stk. 2, 2. pkt., og udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt. En udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, kan frihedsberøves, hvis den pågældende ikke efterkommer et påbud om opholdspligt efter § 13, stk. 6.

Stk. 9. En udlænding, der ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, og som en eller flere gange ikke har efterkommet et pålæg om meldepligt, kan frihedsberøves, hvis det er nødvendigt for at afgøre, om der er opstået mulighed for udsendelse, jf. udlændingelovens § 32 b.

Stk. 10. Såfremt de i §§ 11 og 12 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre tilstedeværelsen af en udlænding, der er i transit i en dansk lufthavn med henblik på udsendelse, kan udlændingen frihedsberøves.